

Det foreliggende Spørgsmaal er efter Udvalgets Mening af saa stor økonomisk Betydning for Færøerne, at Lagtinget ganske naturligt under de forhaandenværende Omstændigheder beskæftiger sig dermed.

Fra en ringe Begyndelse i Midten af Halvfjerdserne udviklede Færingernes Fiskeri ved Island sig snart til en af de vigtigste Faktorer — for ikke at sige den vigtigste Faktor — i Færøernes Erhvervsliv. For en ikke uvæsentlig Del foregaar dette Fiskeri inde paa Søterritoriet. Dette gælder ikke blot det Fiskeri, som Hundreder af Færingers, stationerede ved forskellige af Østislands Fjorde, om Sommeren drive med deres aabne Baade, men ogsaa for vor Flaade paa over 100 Fiskerskibe spiller Fiskeriet indenfor Territorialgrænsen til Tider en betydelig Rolle. Det er derfor let forstaaeligt, at Færingerne med Bekymring imødeser det Tidspunkt, da Adgangen til Fiskeri paa Søterritoriet ved Island maatte blive dem forbudt.

Som bekendt blev der i forrige Aar nedsat en Kommission til Forberedelse af Foranstaltninger til en ny Lovgivning om Islands forfatningsmæssige Stilling i det samlede danske Rige. Denne Kommissions Betænkning, hvortil man skal henvise, indeholder et af alle Kommissionens Medlemmer, med Undtagelse af en, tiltraadt Udkast til Lov om det statsretlige Forhold mellem Danmark og Island.

Med Hensyn til Fiskeri paa Søterritoriet henholdsvis ved Danmark og ved Island indeholder Udkastet følgende Bestemmelser:

§ 3.

Fælles for Danmark og Island ere efternævnte Anliggender:

4. Hævdelsen af Undersaatternes Fiskerirettigheder, dog med Opretholdelse af Islands Ret til efter Overenskomst med Danmark at supplere Fiskeriinspektionen ved Island — — —

§ 5.

Danske og Islændere paa Island og Islændere og Danske i Danmark skulle i alle Henseender nyde lige Ret.

Med Hensyn til Fiskeri paa Søterritoriet saavel ved Danmark som ved Island ere Danske og Islændere ligestillede, saa længe som § 3, Punkt 4, staar ved Magt.

§ 9.

Efter 25 Aars Forløb fra denne Lovs Ikrafttræden kan saavel Rigsdagen som Altinget forlange Revision af samme. Fører Revisionen ikke til fornyet Overenskomst inden Udløbet af 3 Aar fra Revisionsforlangendets Fremsættelse, kan Forlangende om ny Revision paa samme Maade fremsættes efter 5 Aar fra nævnte Tidsfrists Udløb. Lykkes det da ikke at opnaa Enighed mellem de respektive Lovgivningsmagter i Løbet af 2 Aar efter Revisionsforlangendets fornyede Fremsættelse, bestemmer Kongen, efter Indstilling i saa Henseende fra Rigsdag eller Alting, at Fællesskabet med Hensyn til de i § 3 under Punkt 4, 5, 6, 7 og 8 nævnte Fællesanliggender med 2 Aars Varsel skal være helt eller delvis ophævet.

Ifølge de Efterretninger, som foreligge om Udfaldet af de nylig stedfundne Altingsvalg paa Island, maa Udvalget gaa ud fra, at Kommissionens Lovudkast ikke vil blive vedtaget i Altinget, og at Spørgsmaalet om en ny Ordning af Forholdet mellem Danmark og Island derved foreløbig kommer til at staa uløst. Ligeledes er man klar over, at der ikke vil opnaas nogen Overenskomst angaaende dette Spørgsmaal, medmindre der indledes nye Forhandlinger mellem Parterne.

Udvalget tvivler ikke om, at der fra dansk Side under saadanne eventuelle Forhandlinger vil blive taget Hensyn til Færingernes ommeldte store Interesse med Hensyn til Fiskeriretten paa Søterritoriet ved Island, ligesom man er overbevist om, at Regeringen til enhver Tid vil kunne skaffe sig al ønskelig Oplysning om dette Forhold gennem lokalkendte og paa dette Omraade sagkyndige Mænd.